Anul al 55-lea

EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

Nr. 164 Vineri 17 Iunie 1938
14 Pagini

ASOCIAȚIUNEA SIBIIU

ABONAMENTE
IN ȚARA
Lei 200 pe 3 luni
Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80
In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE
IN ŢARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. şi UNIV. LITERAR câte 220 lei
ILUSTR. ROMÂNĂ şi UNIV.-SPORT câte 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR
ŞI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

Opera lui Grigorescu

Tot meşteşugul artei, tot talentul cu care l-au hărăzit Ursitele, le-a pus Nicolae Grigorescu în feerica idealizare a oamenilor şi locurilor din ţara lui. Simţi în nuanţarea culorilor şi în tonalitatea umbrelor, o emoţie pe care nu o ai decât când se manifestă neţărmurita dragoste pe care interpretul o are faţă de tot ce îl înconjoară.

In pânzele lui, din care o parte se pot vedea în expoziţia din sala Dalles, nu e numai o corectă şi fotografiă redare a Naturei, sub toate aspectele ei, e lirismul unui poet care îşi vede ţara cu privirea ce exclude disonanţa şi nu reţine decât frumosul.

Dintre toate definiţiile cari au vrut să închidă arta într'o formulă lapidară, cea mai potrivită ni se pare aceia care spune că arta înseamnă redarea frumosului sub toate formele lui, a acelui „frumos" artistic, care are altă însemnătate decât aceia pe care o dau profanii.

Opera de artă — scria Max Nordau — nu poate fi construită cu alte materiale decât cele furnizate de realitate. Felul în care aceste materiale sunt îmbinate şi adunate de imaginaţia artistului, lasă să se vadă un alt fapt tot atât de adevărat şi de natural, ca tot ce suntem obicinuiţi să privim drept real: caracterul, felul de a gândi şi emoţia artistului.

Penelul lui Grigorescu era mânat de duioşia cu care cuprindea tot orizontul ţării sale şi cu drept cuvânt Vlahuţă numea pe cel mai mare pictor al României: „poetul liniştei, bunătăţii şi blândeţii, poetul luminei şi al cerului albastru".

Ca pe o câmpie în amurg, pacea domneşte în majoritatea pânzelor marelui artist ce şi-a modelat cu atâta minuţiozitate priveliştile, ce căpătau un aspect patetic din culorile îmbinate cu o măestrie unică, pe paleta magică a lui Grigorescu.

Cu o infinită gamă de variaţiuni, pictorul cu care se poate mândri orice ţară, a realizat o operă completă şi dacă, în viaţă fiind, contemporanii nu i-au acordat toată atenţia ce îi se cuvenea, posteritatea i-a deschis larg porţile renumelui, consacrându-l drept una din cele mai de seamă figuri ale neamului nostru.

Interpretarea, tehnica profesională pot fi învăţăminte permanente pentru toţi cei ce simt în ei chemarea adevărată a artei; în ansamblul ei, opera lui Grigorescu trebue să fie văzută, mereu, de toţi românii, pentrucă numai astfel îşi vor da seama cât de mult şi-a iubit ţara cel mai liric dintre pictorii ce-şi alesese sihăstria, în orăşelul unde schelăria sondelor nu te face să bănui că aci s'a odihnit cel mai vizionar dintre idealiştii penelului...

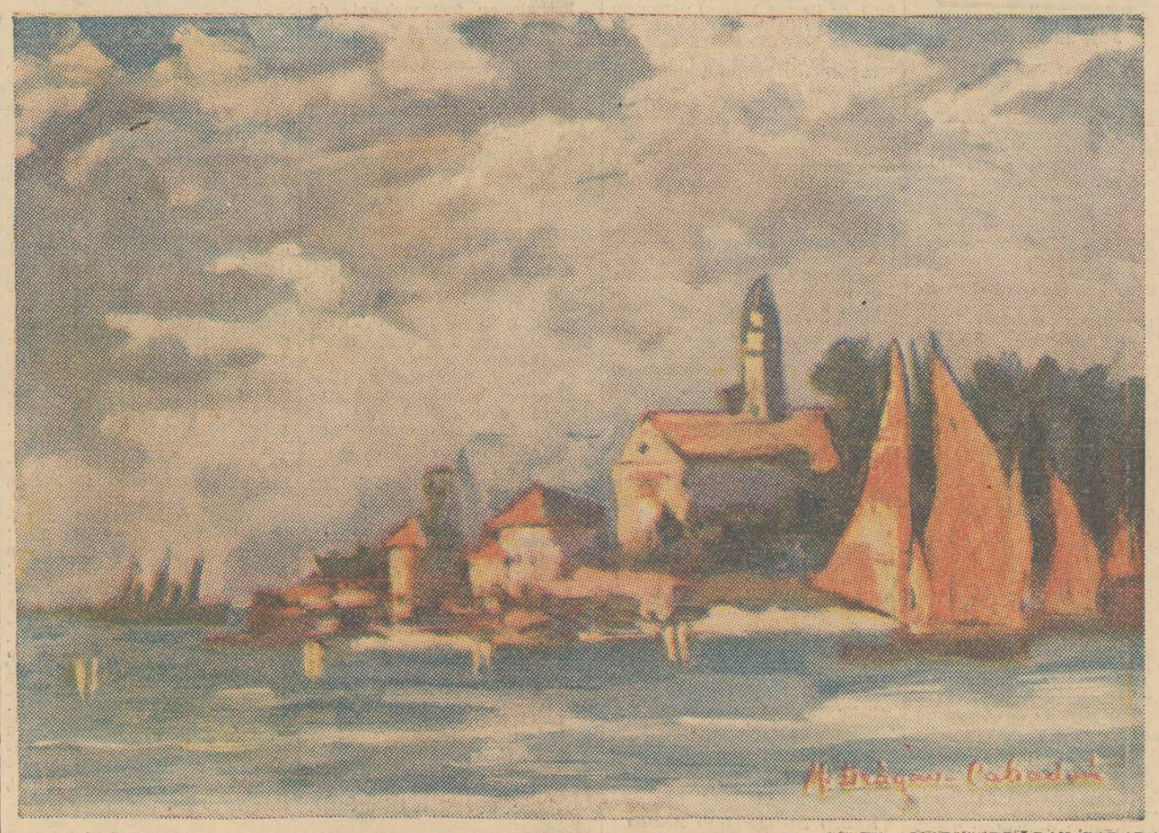

SAN NICOLETTO (VENEŢIA) — MARIA DRĂGAN-CABADAÏEF (Expoziţia din sala „Universul").

A 80-a aniversare
a naşterii M. S. Regelui Gustav V al Suediei

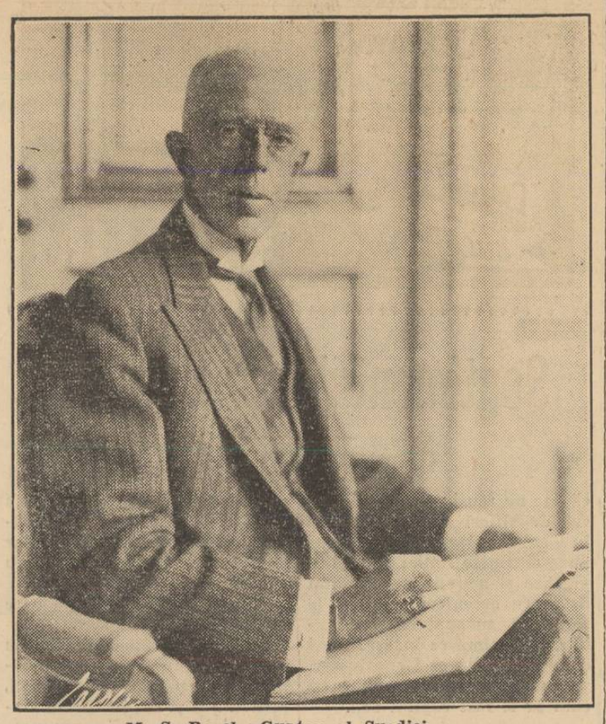

M. S. Regele Gustav al Suediei

Poporul suedez sărbătoreşte azi Joi, cu sinceră şi entuziastă însufleţire, aniversarea celor 80 ani dela naşterea monarhului său iubit şi respectat. La această vârstă venerabilă, încărunţit de grijile ţării care au fost şi ale Lui, M. S. Regele Gustav V poate privi în urmă şi culege cu mulţumire roadele îmbelşugate ale unei domnii înţelepte, de peste treizeci de ani.

Cu optzeci de ani în urmă, când s'a născut principele Oscar Gustav Adolf, tânăra dinastie, descendentă din viteazul mareşal al lui Napoleon, Bernadotte, ajuns apoi rege al statelor scandinave, nu intrase încă în legături de alianţă cu unele case domnitoare din Europa, — legături cari au jucat un rol important în orientarea personală a Regelui Gustav V şi în ce priveşte politica externă a ţării sale.

Cu prilejul desfacerii Uniunei suedezo-norvegiană, în 1905, actualul monarh, pe atunci încă principe moştenitor, exercitând şi funcţiuni de regent, a avut prilejul să releve un simţ politic pătrunzător, arbitrând acel diferend într'un spirit împăciuitor şi izbutind să dea satisfacţie Norvegiei fără ca prestigiul naţional al poporului suedez să fie micşorat. Nădejdile care s'au pus în înaltele-i calităţi de chibzuinţă şi înţelepciune au fost pe deplin îndreptăţite atunci când doi ani mai târziu, în 1907 prinţul moştenitor a fost proclamat, sub numele de Gustav V, rege al Suediei.

Domnia Regelui Gustav V corespunde, în interior, cu săvârşirea unor însemnate reforme în spirit democratic, menite să schimbe structura aşezărilor sociale de până atunci, iar în afară, cu evenimente cari făceau necesară o observare atentă şi într'un spirit realist a situaţiei politice internaţionale — adică tocmai însuşirile posedate de monarh, în cel mai înalt grad. Voinţa de a se adapta concepţiunilor pozitive, utilizând metodele practice reclamate de noile împrejurări, a fost manifestată chiar dela suirea sa pe tron, în Decembrie 1907 şi formulată cu o desăvârşită limpezime, în discursul pronunţat la începutul anului următor, cu prilejul deschiderii Corpurilor Legiuitoare. Dela 1907 la 1914 situaţia internaţională devenise tot mai alarmantă. Înţelegerile privitoare la Marea Baltică şi Marea Nordului, intervenite în primăvara anului 1908, între Suedia şi statele europene megieşe, tinzând la menţinerea statu-quo-ului în aceste mări, nu puteau să garanteze o securitate durabilă. Înţelegând primejdia pe care o prezenta situaţia internaţională şi precaritatea acestor garanţii, Regele Gustav deveni un partizan fervent al ideilor de organizarea apărării naţionale. Cu toată criza ministerială provocată de partidele de stânga, Camerele suedeze au votat în toamna anului 1914 legea pentru „Organizarea militară din 1914", graţie căreia respectarea neutralităţii Suediei s'a impus puterilor beligerante cu autoritate sporită.

Din iniţiativa şi la invitaţia Regelui Gustav V, cei trei suverani ai ţărilor scandinave s'au întrunit la sfârşitul anului 1924, la Malmö într'o conferinţă la sfârşitul căreia s'a stabilit un plan de cooperare cu privire la neutralitate, aplicat în cele trei ţări.

(Continuare in pag. 2-a)

Ce se urmăreşte?

OXO

Graţie măsurilor energice luate de guvernul din Praga, şi graţie calmului autorităţilor, alegerile din Cehoslovacia s'au putut încheia în linişte. Guvernul din Praga a dovedit astfel că este deplin stăpân pe situaţie, că încheeturile statului unitar cehoslovac sunt solide şi că dacă ştie să-şi păstreze calmul faţă de provocaţiile interesate şi dirijate din afara graniţelor statului, nu-i lipseşte nici energia necesară spre a face să se respecte legalitatea, ordinea şi suveranitatea statului. Guvernul din Praga a mai dovedit că organizarea democratică a statului cehoslovac este temeinic aşezată, că spiritul democratic, care însufleţeşte viaţa politică internă, nu exclude respectul ordinei şi al legii şi că, atâta vreme cât autoritatea centrală se menţine ea însăşi pe linia legalităţii, încercările agitatorilor, oricât şi de oricine ar fi susţinuţi, pot fi uşor stăpânite şi reduse la neputinţă.

Stima şi simpatia tuturor popoarelor de ordine faţă de cel cehoslovac şi faţă de conducătorii lui, au crescut în urma acestor dovezi de maturitate politică şi de vitalitate. De pretutindeni se îndreaptă acum spre Praga cuvinte de încurajare şi de laudă. Pentru politica păcii, existenţa, în această parte a Europei atât de agitată şi de ameninţată, a unui popor adânc pătruns de rolul lui european şi ferm hotărît să-şi apere unitatea şi suveranitatea de stat independent, constitue, incontestabil, o puternică chezăşie. Poporul român în deosebi, a cărui politică externă a fost stabilită încă din primele ceasuri de după războiul mondial, în cadrul unor strânse legături de prietenie şi de alianţă cu cel cehoslovac, înregistrează cu o deosebită satisfacţie, afirmarea drepturilor statului suveran pentru rezolvarea unei probleme al cărei caracter intern, ori cât de variate ar fi elementele ei constitutive de la o ţară la alta, trebue să rămână intangibile.

Odată încheiate alegerile şi întărită ordinea constituţională şi legală a statului, problema minorităţilor din Cehoslovacia intră în faza reglementării ei normale. Statul cehoslovac este singurul în drept să hotărască asupra revendicărilor minorităţilor şi, prin negocieri libere, cu respectul suveranităţii integrale a puterii centrale, să statornicească cadrul legal al convieţuirii minorităţilor cu naţiunea dominantă.

Pentru ca aceste negocieri să reuşească nu este însă suficientă numai bună voinţa guvernului cehoslovac, care, acum în urmă, prin acceptarea ca bază de discuţii a însuşi memoriului germanilor sudeţi, a dovedit că e hotărît să meargă până la limita concesiunilor. Pentru reuşita negocierilor, se mai cer cel puţin două condiţiuni: sinceritatea şi lealitatea negociatorilor minoritari şi abţinerea dela orice provocare, dela orice ataţare şi dela orice amestec venite din afara graniţelor Cehoslovaciei

Se pare că această din urmă obligaţie nu este înţeleasă de toată lumea. Intr'adevăr, ziarele naţional-socialiste germane continuă o violentă campanie contra guvernului din Praga, încurajând intransigenţa celor mai avansate elemente din partidul germanilor sudeţi. Cel mai mic incident este exagerat de această presă, întreţinându-se astfel, prin violenţa limbajului şi prin atacurile repetate, o stare de spirit care nu poate decât să descurajeze bunele intenţiuni ale guvernului din Praga.

Ce se urmăreşte oare prin această campanie atât de contrarie sforţărilor făcute de diplomaţia franco-britanică, pentru înlăturarea posibilităţilor unei agravări a situaţiei internaţionale? Desigur, aceste sforţări, prin caracterul lor spontan şi prin energia cu care au fost făcute, au împiedicat un nou succes al politicii de forţă. Acest eşec al forţei agresive contra ordinei stabilite a salvat însă pacea europeană şi destăinuirea făcută de d. Flandin, fost preşedinte de consiliu, că la 21 Mai trecut Franţa decisese mobilizarea generală, coroborată cu declaraţiile făcute în acel timp de d. Chamberlain că Marea Britanie nu se dezinteresează de cele ce se petrec în Cehoslovacia şi că e solidară cu politica Franţei, dovedeşte cât de aproape era primejdia războiului şi cât de hotărite sunt Franţa şi Anglia să apere ordinea europeană. Se urmăreşte oare acum distrugerea acestui rezultat? Pacea europeană este atât de şubredă, sunt atâtea focare de incendii gata să izbucnească, încât cu drept cuvânt presa franceză se întreabă ce urmăresc ziarele naţional-socialiste germane cu ataţarea spiritelor?

Dacă graţie, pe de o parte şi în primul rând, bunelor intenţiuni manifestate cu calm dar şi cu fermitate de guvernul din Praga, iar pe de altă parte, graţie acţiunii diplomaţiei franco-britanice şi atitudinei hotărite a guvernelor din Paris şi Londra, problema minorităţilor din Cehoslovacia a putut fi încadrată în limitele suveranităţii statului cehoslovac, este astăzi absolut necesar ca negocierile în curs să decurgă în linişte şi ca orice ataţare sau provocare din afară să înceteze.

Nu putem încheia aceste observaţiuni, fără a înregistra surprinderea ce se manifestă la toate guvernele, conştiente de răspunderea lor şi de gravitatea situaţiei, că de câte ori sforţările statelor paşnice sunt pe cale de a soluţiona o problemă ameninţătoare, survin noui incidente care repun problema în întregimea ei şi descurajează astfel orice bunăvoinţă.

„Ce influenţe oculte — se întreabă cu drept cuvânt, marele cotidian „Le Temps" — ce manevre inavuabile contracarează astfel sistematic iniţiativele cele mai bine judecate şi cele mai generoase în favoarea menţinerii şi consolidării ordinei internaţionale? Nu se poate discerne încă în mod limpede de unde vin, dar există sentimentul că aceste influenţe şi aceste manevre constituie, în ceasul de faţă, singura adevărată primejdie care ameninţă pacea europeană."

Cinstirea eroilor

Duminecă a fost sărbătorit cu un fast deosebit generalul erou Gheorghe Rasoviceanu căruia M. S. Regele i-a acordat distincţiunea de a fi înscris „à la suite" în capul controlului ofiţerilor activi ai regimentului 2 vânători de gardă Nr. 9 „Regele Alexandru al Iugoslaviei".

Cuvântările rostite de d. general St. Ionescu, şeful marelui stat major, col. Dumitrescu-Polihron, comandantul regimentului şi alţii au scos în evidenţă marile merite şi bravura neclintită a generalului de divizie în rezervă Rasoviceanu, pe vremea când, pe front, apăra în fruntea soldaţilor săi pământul Patriei.

Cea mai înaltă datorie pentru un popor este să-şi cinstească eroii. Numai naţiunile care au avut cultul ideii de patrie, care şi-au pregătit fii, în vederea tuturor sacrificiilor pentru apărarea ogorului strămoşesc, numai acelea au putut înfrânge vitregia vremurilor.

Pentru generaţiile care vin şi cărora le incumbă sarcina de a păstra neştirbite graniţele câştigate cu sângele înaintaşilor, nu poate fi un exemplu mai edificator decât cinstirea eroilor, cari şi-au făcut, fără ezitare, până la capăt, datoria lor de ostaşi şi români.

Recunoştinţa pe care ţara o acordă celor bravi constitue dovada că neamul întreg înţelege preţul real al jertfei de sine şi că salvarea Patriei este prima preocupare a tuturor celor ce sunt chemaţi să ducă mai departe destinele României.

Preţuindu-şi eroii un neam se preţueşte el însuşi şi dă dovada că îşi înţelege rostul în lumea pe care o dorim animată pe vecie de sentimente pacifice, dar care trebue să ştie că, din generaţie în generaţie se transmit la noi şi spiritul supremului sacrificiu pentru patrie şi cultul faţă de cei ce şi-au dovedit eroismul, când ţara a fost în pericol.

Atitudinea Angliei
faţă de chestiunea datoriilor austriace

Londra, 14 (Rador). — **Sir John Simon, ministrul finanţelor, a făcut azi în Camera Comunelor o declaraţie cu privire la chestiunea datoriilor austriace.**

După ce a reamintit comunicatul publicat la terminarea reuniunii statelor garante ale împrumuturilor austriace, ministrul a adăugat că problema măsurilor destinate să protejeze interesele ţărilor depinde de rezultatele discuţiilor care continuă actualmente între reprezentanţii Angliei şi Germaniei.

S'a prevăzut, a precizat Sir John Simon, că dacă această chestiune nu va putea fi soluţionată în mod satisfăcător, guvernul britanic va avea putinţa să denunţe fără preaviz la 30 Iunie acordul anglo-german privitor la efectuarea plăţilor şi că în acest caz el ar fi liber să întreprindă orice acţiune care ar părea necesară, cu începere de la această dată.

O interesantă conferinţă a deputatului englez Harold Nicholson

Londra, 14 (Rador). — *Inapoiat dintr'o călătorie în Europa, cunoscutul deputat conservator d. Harold Nicholson, a vorbit la sediul central al organizaţiei „Y.M.C.A.", contra „tendinţei generale a publicului britanic de a ignora realităţile în chestiunile de politică externă".*

D. Nicholson s'a ridicat în special contra a trei forme în care se exprimă această tendinţă:

1. Pacifismul brut, ai cărui susţinători vorbesc cam aşa: „Cancerul este pacostea cea mai cruntă ce poate lovi corpul omenesc. De aceia, nu voi avea niciodată cancer şi nici nu voi avea nimic de a face cu el".

2. Izolaţionismul, şi în sfârşit

3. Căutarea prieteniei naţiunilor puternice. „In ce priveşte această a treia cale, Marea Britanie poate să scape de ea apărând statele mici de atacurile celor mari. Marea Britanie trebue să se conducă în politica ei externă de anumite principii morale. Dacă se renunţă la aceste principii pentru avantagii momentane, Marea Britanie pierde din prestigiul ei şi nici pacea nu este asigurată".

xxx●●xxx

Generalul mexican Espejel impuşcat de trupele guvernamentale

Mexico, 14 (Rador). — **Fostul general Espejel, complicele generalului rebel Cedillo, a fost omorit cu focuri de mitralieră, cu ocazia încercării făcută de armată de a-l aresta.**

Fostul general Espejel a deschis focul asupra agenţilor ce veniseră la locuinţa sa dela ţară din statul Puebla. El era înconjurat de mai mulţi prieteni. El a încercat apoi să fugă călare, însă a fost doborît de gloanţele unei mitraliere.

Preşedintele Cardenas dăduse ordin la 10 Iunie ca generalul Espejel să fie şters din cadrele armatei şi trimis în faţa Consiliului de război.

xxx●●xxx

Epidemie de variolă în Argentina

Buenos Aires, 14 (Rador). — *O gravă epidemie de variolă a isbucnit în provincia Jujuy.*

Cazurile constatate sunt în număr de 351. Autorităţile provinciale au luat severe măsuri pentru a împiedeca întinderea epidemiei.

Pe de altă parte, autorităţile din provincia Salta au cerut guvernului să închidă frontiera dinspre Bolivia, deoarece în zonele de frontieră din Bolivia a isbuncit epidemia de ciumă neagră.

Sentimentul de ocrotire

de I. VION

Scriam zilele trecute că deşi stăm în fruntea ţărilor în ce priveşte mortalitatea infantilă — mor pe an aproximativ 200.000 de copii sub 14 ani — totuşi populaţia ţării a crescut dela 15 milioane, cât aveam la 1920, la aproape 20 milioane azi.

Dar, dacă s'ar fi dat la vreme îngrijirile necesare copiilor, am fi putut salva cu uşurinţă cel puţin o treime din tributarii morţii, şi am fi avut astăzi un milion de tineri mai mult.

Statistica ne dovedeşte că puterea unei naţiuni constă mai ales în grija pe care o au conducătorii faţă de sănătatea fizică şi sufletească a tinerilor vlăstare.

Am repetat mereu însă, că toţi cei puşi să diriguiască imensa operă de ajutorare a mamei şi copilului, trebue să fie mânaţi nu numai de datoria birocratică a funcţiunii lor, ci să aibă în suflete sentimentul de dragoste generoasă faţă de cei săraci, neştiutori, sentimentul de părintească iubire faţă de cei nevârstnici, a căror viaţă este pretutindeni socotită drept element esenţial în propăşirea patriei.

In Italia fascistă „Organizaţia naţională pentru protecţia maternităţii şi a copiilor" se mândreşte, cu drept cuvânt, de a fi înaintea tuturor instituţiilor similare din alte ţări.

Intr'un singur an s'au creat 8735 opere noi (dispensare de consultaţiuni, azile, „leagăne", etc.), iar dela 1926 până la 1935, această organizaţie a dat ajutorul său efectiv la 7.500.000 de persoane.

Intr'un singur an, 1936, au fost trimişi la mare, la munte în diverse colonii 568.681 de copii!

Când sunt reuniuni tinereşti pentru serbările fasciste, d. Mussolini personal gustă pâinea şi hrana ce se dă copiilor, inspectează felul cum sunt încartiruiţi, dacă sunt îmbrăcaţi potrivit anotimpului, etc.

D. Mussolini s'a preocupat de problema îngrijirii copiilor nu numai cu mintea, care dictează conducătorului să se intereseze de numărul, vigoarea braţelor ce vor apăra pământul patriei în caz de pericol, ci şi cu inima de părinte ce cuprinde în altruismul ei înţelegerea profundă a celui mai sincer şi instinctiv sentiment pe care îl are ori ce fiinţă.

Când s'a inaugurat la Roma, în prezenţa Ducelui, noua clădire a presei, cel mai mic dintre copiii d-lui Mussolini — Anna Maria născută în 1931 — era bolnavă de meningită cerebro-spinală.

După un discurs inaugural, preşedintele Asociaţiei corespondenţilor streini a oferit d-lui Mussolini o păpuşe, mare cât un copil, spunându-i:

„Suntem toţi, atât de fericiţi că aflăm că fetiţa dv. merge spre însănătoşire, în cât am dori ca Excelenţa Voastră să-i dea această păpuşe, cu speranţa că o va face să găsească mai puţin lungă convalescenţa".

Auzind aceste cuvinte, d. Mussolini se clătină emoţionat, ochii îi erau plini de lacrimi, luă păpuşa, încercă să vorbească

(Continuare in pagina 2-a)

Concursul hipic internaţional

Pentru prima oară în istoria sportului nostru hipic, un hipodrom românesc îşi deschide porţile pentru un mare concurs internaţional. E un eveniment, care trebuie pus în relief, aşa cum merită, şi pe care publicul românesc, de altfel, l-a apreciat cum se cuvine, cu obişnuita lui sensibilitate pentru noutăţi: în fiecare zi, sub arşiţa soarelui de vară, tribunele hipodromului de trap de la Băneasa, gem de lume, care aplaudă în cunoscătoare parcursurile cele mai frumoase şi-şi reţin răsuflarea când în salturi viguroase animalele robuste se avântă peste cele mai grele obstacole.

Dacă odinioară calul era pentru Buffon cea mai nobilă cucerire a omului, am fi ispitiţi să spunem — privind tribunele de la Băneasa, — că omul este cea mai nobilă cucerire a calului.

Nici un învăţat observator al trecutului nu s'a gândit să scrie o istorie universală a calului. Şi, cu toate acestea calul a jucat, de-alungul secolelor, în istorie, un rol, care n'a fost niciodată pus în lumina lui adevărată. Imperiul roman s'a ruinat când caii stepelor asiatice au adus în Europa antichităţii pe barbari. Călăreţii lui Allah, pe armăsarii lor arabi, au întăpânit domnia Islamului în toată Africa romană şi au purtat până în Spania steagul verde al Profetului. In tot cursul evului mediu, calul şi-a legat numele de o întreagă epocă a istoriei, cu starea ei de

O frumoasă săritură a unui concurent francez

spirit, cu felul ei de a se lupta, cu organizaţia ei socială. Fără el n'ar fi existat morala cavalerească şi nobilimea, care-şi trage originile din frământarea vieţii feudale.

Azi n'a mai rămas nimic din acest trecut glorios. Tracţiunea mecanică înlocueşte motorul animal. Armatele se motorizează. Morala cavalerească a luptelor e înlocuită de omorul colectiv, fără distincţie între luptători şi necombatanţi.

Calul, deposedat de strălucirea lui istorică, şi-a găsit refugiul pe câmpurile de curse şi pe parcursurile concursurilor hipice. Crescătorii îmbunătăţesc necontenit rasa cailor, pe care evoluţia istoriei vrea să o condamne.

Cavalerii şi călăreţii din toate ţările păstrează însă cu pietate cultul calului şi tradiţiile călăriei, şcoală de curaj şi îndrăzneală, artă subtilă, care cere precisiune şi fineţă, sport viguros, care pune la încercare muşchii şi oţelesţe nervii.

Concursul hipic, care se desfăşoară în zilele acestea la Bucureşti, ni-a dat prilejul să admirăm arta călăreţilor străini, care sunt oaspeţii răsfăţaţi ai publicului românesc, fineţa şi eleganţa nuanţată a ofiţerilor francezi, avântul cavaleriştilor italieni, monta calculată şi solidă a călăreţilor germani, pe caii lor greoi şi siguri, îndemânarea şi pregătirea concurenţilor polonezi. El a fost în acelaş timp pentru publicul nostru o ocazie binevenită spre a-şi da seama de înalta calitate a ofiţerilor noştri şi de dresajul desăvârşit al cailor lor. Prin comparaţia ofiţerilor români cu călăreţii echipelor străine, recrutaţi dintre cele mai fine cravaşe ale cavaleriilor de peste hotare, publicul românesc se poate încredinţa că reprezentanţii armatei noastre sunt vrednici să figureze alături de cei mai buni dintre călăreţi. Se face astfel un act de dreptate pentru aceşti ofiţeri, graţie cărora de atâtea ori pavilionul românesc a avut cinstea întâietăţii la concursurile hipice străine. Trebuie să sperăm că acesta va fi un imbold ca autorităţile noastre militare să acorde de azi înainte cu dărnicie ofiţerilor noştri un sprijin, care le-a fost prea deseori precupeţit în trecut, când participarea lor la probele hipice din străinătate era asigurată numai cu prea modestele lor mijloace personale.

Sportul equestru este singurul în care am izbutit să ne afirmăm cu strălucire pe terenul internaţional. De aceia suntem datori să-i acordăm toată atenţia şi tot sprijinul. Grija de care iniţiatorii români ai concursului hipic au dat dovadă în organizarea desăvârşită a acestuia, larga ospitalitate cu care au fost cinstiţi oaspeţii străini, excelenta atmosferă în care se desfăşoară concursul, interesul pasionat, în fine, pe care publicul nostru l-a manifestat pentru acest eveniment sportiv, ne dă speranţa că, în viitor, ofiţerii noştri vor fi puşi în măsură să apere în cele mai bune condiţiuni, în competiţiunile străine, sorţii de izbândă ai culorilor româneşti.